

Diplomová práca predstavuje problematiku syntaktickej variácie priamych interogatív v hovorenej francúzštine. Skladá sa z dvoch častí: teoretickej a praktickej.

Teoretická časť obsahuje tri hlavné kapitoly. V prvej sme sa snažili priblížiť hovorený jazyk na základe jeho vlastností. Zamerali sme sa na rozdiely medzi písomnou a hovorenou francúzštinou, a taktiež sa venovali problematike « chýb » a odklonu od normy v hovorenom jazyku. Definovali sme typické znaky produkcie hovoreného slova vo francúzštine a ukázali najpoužívanejší spôsob transkripcie. Taktiež sme spomenuli najznámejšie práce a publikácie skúmajúce hovorenú francúzštinu. Keďže na pozorovanie konkrétneho jazykového javu v prejave hovoriaceho je potrebné prihliadať aj na extemé faktory, ktoré môžu použitie danej formy v hovorenom jazyku ovplyvniť, v druhej kapitole sme predstavili jazykovednú disciplínu sociolingvistiku. Jej súčasťou je aj takzvaná variačná lingvistika, ktorá sa zaoberá skúmaním jazykových variácií razneho charakteru. Definovali sme základné pojmy ako « variation », « variante » a « variable linguistique ». Postupne sme sa dostali k priamym otázkam, ktoré sú vo francúzštine, či už písomnej alebo hovorenej, predmetom variability. V tretej kapitole sme na základe gramatík definovali opytovaciu vetu a predstavili základné typy priamych otázok : zisťovacie otázky a doplnovacie otázky, a taktiež formy ich tvorenia. Následne sme sa venovali špecifikám priamych otázok v hovorenej francúzštine, ich možným variantom a najčastejšie používaným formám.